

ഒരു നേർച്ച.

പരമേശ്വരൻ
ഉള്ളൂർ

അവതരിപ്പ്

ഞാൻ ൧൦൦ ലും പുറം എഴുതിയത് റണ്ടു ഉദ്ദേശങ്ങളോടു കൂടിയാണ്. ദ്വീപ് പ്രാസം അനാവശ്യമാണെന്നും അതിനെ ദീക്ഷിച്ചു പട്ടുനില്ക്കെ ചെല്ലാൽ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ കവിതയിൽ നിലനിറുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ൧൦൦ അവസരത്തിൽ സ്വപ്രയത്നങ്ങൾക്ക് ഐക്യരൂപം വരുത്തി ദ്വീപിതാക്ഷരപ്രാസമെല്ലാം പച്ചമലയാളത്തിൽ ഒരു കഥാസൂചിന്റെ സഹായം കൂടാതെ സൊരിഗുണങ്ങളെ നിലനിറുത്തി ഒരു കാവ്യം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയില്ല എന്നു പരിശോധിച്ചു.

പ്രഥമോദ്ദേശം. ചിന്തിയാക്ഷ-

ലായ ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളെ

ചിട്ടണ്ടൻ സമുദ്ര

തിക്കു് എത്രമാത്രം

ശേഖരനാണു. എ.

ഓ ദുരവസ്ഥയിലാണെന്നും

സാധ്യമലനം ചിലരുടെ ഇട

നുള്ളതാണ് ദ്വിതീയോദ്ദേശം. ഒരു

അപകൃഷ്ടം ൦൦൦ കൃതിയിലുണ്ടു്

കുവൈയിൽ അഭിരുചിയുള്ള വരെ പ്രയത്നം

പ്രകൃതി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്രയും നിർ

യിൽ ഇടംപ്രഥമമായ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള

ശ്രമം എത്രമാത്രം സഹലമായിട്ടുണ്ടെന്ന് നോക്കൂ.

തൃശ്ശൂർ നഗരസഭയുടെ ധർമ്മമാണ്. ൦൦൦ പ്രതിമാസം

தற்புத்தி வாயித்து கவிசுலகசுமனம், சுழையசாங்லெமம்

സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലുള്ള കേരളവർഗ്ഗം വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ ത.

തമിഴ്നാടുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ഒരു തിരുവെഴുത്തുകൂടി ചുവടെ

ചകുന്ന് അപകൃതമായിരിക്കുന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു, ൦൦൦ തിരു

വെഴുത്ത് തിരുമനസ്സിലെ ആശ്രിതവാസല്യത്തിന്റെയും ചാനററസ്സു

ഒരു നേട്ടം

മഞ്ഞായിട്ടു നന്നാക്കി മകളേ! കഴുത്തിൽ
നഞ്ഞാണ്ടുമുപ്പരെ മയക്കിയ കെട്ടിലമ്മേ!
ഇത്താൻ നിനക്കിടമ, നിനവർമേനിയെന്റെ
നൊത്താമരങ്ങിൽ വിളയാടി വിളങ്ങിടേണ്ടേ.

പ

തങ്കൽ തിളങ്ങുമൊളികൊണ്ടു തനിത്തകിട്ടു
തങ്കത്തിനുള്ള തലതാഴ്ന്നു തമ്പുരട്ടി!
വങ്കത്തമേറുമടിയുന്നകരയിൽ വായ്ക്കും
വങ്കത്തലാറിട്ടുക വല്ലഭൻ നീ.

ര

പൂർവ്വവന്നെത്തടി പാതർ-
പൂവൻപകര വേട്ടതായേ!
പൂവൻപഴുത്തൊരികാണാൻ
പൂവൻപതിട്ടടി മലർ.

ന

അല്ലിൻ നിരയ്ക്കുതിരുവെഴുത്തുനീക്കിൻ
നെല്ലിപ്പിടിച്ചുവടുക്കണ്ടാത കൂന്തലാളേ!
മല്ലിനടുത്തൊരു പിറപ്പിനൊടേറുതോറു
തല്ലിട്ടൊൻ തുലകയായ്; തുണയ്ക്കുമോ നീ?

ക

അമ്മനിമേലവമാണ്ടവനുള്ള നേത്രാ-
രമ്മേ! ഞ്ജർപ്പനിമലപ്പൊരുമാക്കിടാവേ!
ചെമ്മേനിനക്കുടയ ചേവടി രാണകുടും
നമ്മെയുമോർത്തിട്ടുക, നല്ലവളല്ലയോ നീ?

ഉ

പാരായതൊൻപതിനുമഞ്ഞിനുമുള്ളൊരാറെ
വേരായന്നിനടിമലർപ്പൊടിതുപ്പുജോലി
നീരാണ്ട കാർക്കുലി! നീക്കമെഴാതെന്നിക്ക
കാരാണയായ് തരിക, കാത്തതുപോരയോ ഞാൻ?

സ

അവയെഴുന്നവനെ വെന്നൊരു തമ്പുരാന്റെ
കമ്പക്കളിപ്പു കഴനാട്ടിയ കുന്നിൽ മാതേ!

ഇമ്പത്തൊടൊന്നെയിതുന്നാമംവരെ നോക്കിപ്പോ-
ന്നെൻപക്കലൊരു പിഴയെന്നറിയിക്കുമോ നീ?

ഈയുള്ളവൻ പിറവിയാഴിയിൽ വീണിപ്പോ
കായുന്നൊരുള്ളൊടു കറുത്തു മറിഞ്ഞിട്ടുവോൾ
തായും തകുപ്പനമടുത്തൊരുപ്പിറപ്പു-
മായുള്ളനീ യരികിലൊന്നൊത്തതമ്മേ?

ഇല്ലാതുമിങ്ങു തുണ, നിൻകനിവൊന്നു വിട്ടാൽ
പുല്ലാണെന്നിരിക്കുകയുള്ള വയാകുമാനം
വല്ലാതെ രാപ്പകൽ വലഞ്ഞിട്ടുമെന്റെനേക്കു
തെല്ലാമിഴിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു തെന്തേ?

ചത്തുംപിറന്നുമഴലാഴി
കുത്തുന്നു ഞാനിതിനെ
എത്തുന്നുമില്ലതു നീ
കുത്തുന്നു കാർക്കിരം നുചേതം?

‘അറഞ്ഞ ചൂടുകൾ ചൂടിപ്പോകുന്നതു
നൊമ്പരം പിറവിപോയിനെയെത്രപോയാൽ
മാറാത്തൊരിപ്പിഴിയെ വിട്ടുകൊള്ളു ചാടി
ശ്വേതം കടന്നൊരു കണക്കിനു വല്ലപാടും?’

എന്നുള്ളതാം നിനച്ചുരാപ്പുകലാന്നു കള്ളി
യൊന്നുംപൊട്ടാതെയൊരു തെക്കുവടക്കുമെന്നു
എന്നും കിടന്നു കിടയൊന്നു പേടികയ്യോ-
ണ്ടെന്നുള്ള മാവിലകണക്കു വിറച്ചിടുന്നു.

തീരാത്തമാൽത്തിരയിൽ വീണു മറിഞ്ഞു കുട്ടി
മുറ്റാക്കിത്താൻ പിറവിയിങ്ങനെ പോക്കിപ്പോൽ
പോരാത്തതെന്നു കരുതിക്കൊള്ളുന്നലിത്തേ
താഴായിടത്തമിഴി! താമസമെന്തുതാങ്ങാൻ?

വെട്ടംവെടിഞ്ഞതാകതാറ്റുപമ്പാംപോൽ
 വട്ടംകുറുങ്ങി വഴിതെറി വലഞ്ഞുവാടി
 ഞെട്ടുറുവീണമലർപോലെ കിടക്കുമെന്നെ
 വിട്ടല്ലണിക്കുഴവി! നിൻകനിവെങ്ങുപോകും?

പര

അയംപെട്ടം പിശുറുവാഞ്ഞാൽ വേമ്പനാട്ടു
 കായൽക്കര തലതിരിഞ്ഞിടുമോടിപോലെ
 കായല്ലത്താൻ പഴവുമല്ലിട മട്ടിൽഞെങ്ങി
 പ്ലായൽക്കരേർക്കുഴവി! പാടുപെടുന്നു പാരം.

പര

പററുന്നതില്ല പതിനെട്ടാലും, കിടന്നു
 ചുറ്റുന്നുത്താൻ പിടിയുമാല്ലിതിനെത്തുമില്ല.
 തെറ്റുന്നുതായ, മിനിയെങ്കിലുമൊന്നുനോക്കാൻ
 മുററും നിനക്കു മുഷിടോട്കീഴ്കുന്നലാളെ!

പര

പയ്യം, മ, പാമ്പു, പഴു ത്തിലൂന്നു തു, പന്നി,
 യീയാൻ തുടങ്ങിയൊരുപാടുതരത്തിൽ മേന്മേൽ
 ഇടയാളെയിട്ടുകുറണം മറിയില്ലതെന്നും
 നീയാണതാർചിടി! നിനക്കിതിലെതുകിട്ടും?

പര

പൂവിൻമകൻ മുതലുറുമ്പുവരയ്ക്കു, മുളളം
 വേവിച്ചിട്ടുന്നാഴൽവാ, ചൊരു പാടുമട്ടിൽ
 ഇവിടേ പൂവിൻ നെരികെട്ടതു പോതമമ്മേ;
 നീവിട്ടുനിൽക്കു വഴിയൊന്നിതിൽ നിന്നുനീങ്ങാൻ.

പര

പണ്ടാരുചെയ്തു പഴുതൊറാരു നന്മകൊണ്ടോ
 വണ്ടാ! തൊഴും കുഴവി! യന്തണനായിവണ്ണം
 ഉണ്ടായിത്താ, നലകിൽ വന്നിനിയും കിടന്നു
 തിണ്ടാടുവാൻ പണി; തിരിഞ്ഞൊരുനോക്കു നോക്കൂ.

പര

പയ്യൻകണക്കറിവു വിട്ടിവനിപ്പിറപ്പും
 കയ്യിൽ കിടച്ചതുകളഞ്ഞുകുളിച്ചിടുന്നാൻ
 നീന്തിപ്പൊഴിത്തിരി നിന്നയ്ക്കുക, റെല്ലുകടി
 വയ്യിക്കൽത്താൻ വളരെവാടി വലഞ്ഞുപോകും.

പര

പിട്ടാണിതൊക്കെയുലകെന്നതു നിൻവെറുക്കുൻ
കെട്ടാണു, ക്ഷേമിഴി! കീഴ്ക്കടപോലെ മേലും
മുട്ടാളനാമിവനെനീ യതിവിട്ടുവട്ടം
തട്ടായ്, താടികൾ താണുവണങ്ങിടുന്നേൻ.

൨൧

ഇന്നല്ലലിന്നു വഴിയെൻറെ പിറപ്പെന്നിക്കാ-
യൊന്നല്ല വെട്ടുവത, തിൻ നടുവിൽപ്പെടുമ്പോൾ
നിൻനല്ല കൺമുനകൾ നീങ്ങുകയെന്നുവന്നാ-
ലെന്നല്ലണിക്കഴലി! യെങ്ങനെ ഞാൻ പൊറുക്കും?

൨൨

പറിപ്പിതൊന്നുമടിയെന്നു നീക്കുപോക്കു
മറിപ്പ മന്നിൽ മറിവല്ലിതു മായമല്ല
അറിപ്പലൊറ്റു പിറവിക്കയറു, ഇല്ലിത്താൽ
തെറിപ്പതേന്മൊഴി! തൊന്നോക്കുന്നോക്കൂ!

൨൩

മിന്നുന്നകല്ലുമണിമേടേൽ
പൊന്നുംമുഴുപ്പവനമറമൊത്തകാശം
റുന്നുംകൊതിച്ചെളുതിലൊൻ പിറപ്പുവിറു
തിന്നുഞാൻ തിരുമിഴിക്കടതീണ്ടിതെ.

൨൪

കണ്ടത്തിലും പുരയിടത്തിലുമെപ്പൊഴും പൊൻ-
പണ്ടത്തിലും പാവനിലും കൊതിപാമേന്തി
മണ്ടത്തമേറുമടിയൻറെ മനംമയങ്ങി
ക്കൊണ്ടല്ലണിക്കഴലി! നിൻകഴലോപ്പുതില്ല.

൨൫

ചാരിക്കിടപ്പതിനു മാടവുമുച്ചയായാൽ
കോരിക്കിടപ്പതിനു വെള്ളവുമൊന്നിടാതെ
തീരില്ലയെങ്കിലതിനായ് തലക്കാഞ്ഞുപോട്ടെ,
ചാരികൾ മററുവക പാൽമൊഴി! യാക്കുവേണം.

൨൬

ചാണിൽക്കവിഞ്ഞൊരുവനും വന്ദിന്നുനീളം
കാണില്ലപിന്നെയതു കത്തിനില്പതിനായ്
നാണിച്ചിടാതെ പലതോഷ്ടികൾ പല്ലിളിച്ചു
കാണിപ്പവൻ കറകളൊത്തൊരു കാടനല്ലേ?

൨൭

തങ്കത്തിനാൽപ്പണിതമാമലയോടുവാടാ-
തങ്കത്തിനേററമുതൽ കയ്യിലിരിപ്പവന്നും
തങ്കത്തിളങ്ങുമൊളിതെക്കുലകിൻമണാളൻ
തൻകത്തിയോങ്ങുമുഖ്യാനിനമാവതുണ്ടോ?

൨൪

ചൂക്കിച്ചുളിഞ്ഞുതുലയുന്നൊരുമെയ്യുപേണ്ടി
തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞുലകിനുള്ളൊരുചാറെടുപ്പാൻ
തീക്കിത്തിരക്കുടവതേതൊരു വിസ്തീ? നായ്ക്കു
നക്കിക്കുടിപ്പതിന പാൽക്കുടവെന്തിനാവോ?

൨൯

അന്നന്നു വല്ലകഴുവും കഴിയാതെ തീരി-
ല്ലെന്നൻപിലോത്തതിനു പോംവഴികാണുകയെന്നേ
എന്നമ്മച്ചുത മുതലിന്നു കാതിക്കയെന്ന
മന്നത്തമെന്നകമലക്കുടലിനെ കൊല്ലേ!

൩൦

ഉച്ചയ്ക്കിരപ്പതിനു കുത്തിവലോടുവോൻ
കുച്ചപ്പുറത്തൊടു കുടക്കുമക്കണക്കിൽ
കൊച്ചമ്മയൊത്തു പുതുമേടയിലേറുവോൻ
വിചുപ്പിഴപ്പുമൊരുമിച്ചു വരുന്നതില്ലേ?

൩൧

ഉള്ളിനിന്നങ്ങ! മലർ പെരൊരുതേവടിശ്ശി
ക്കുള്ളിക്കുതാൻ കണവെന്നു നിനച്ചുമേന്മേൽ
തുള്ളിക്കുതിച്ചുതിരുവിട്ടു തെളിഞ്ഞിടുന്ന
പുള്ളിക്കുപേർമടയരിൽ കൊലകൊമ്പനല്ലോ.

൩൨

തുട്ടികലേക്കു നിലവിട്ടു വലിഞ്ഞുകേറി
പ്പൊട്ടിപ്പൊടിച്ചുയരുമെൻ കൊതിമാമരത്തെ
കുട്ടിത്തമേറിനമിഴിക്കുടവാളെടുത്തു
വെട്ടിക്കുളഞ്ഞിടുക വേരൊടു കൂടിയമ്മേ!

൩൩

നാക്കാൽമിരട്ടി നറുനെഞ്ചുതിർമെയ്യുവായ്ക്കും
ഡീക്കാൽമയക്കുപിമാന്മിഴിമാരിലാരും
കാക്കാൻറെ ചൊൽപ്പടികളിപ്പൊരു ചിങ്കളംപോ
ലാക്കാതിരിക്കണമതിന്നടിയിൻ തൊഴുന്നേൻ.

൩൪

വാഴ്ന്നൊരുമയ്ക്കു ചെഴിവോരെയണഞ്ഞു ചൂറി
ചൂഴ്ചെരുത്തമടവാർക്കൊതിയാഴിരുന്നിൽ
കീഴും കിഴക്കുമറിയാതെ കിടന്നുമുങ്ങി-
ത്താഴുന്നതിന്നുതരമമ്മതരാതിരിക്കൂ!

൩൫

പെണ്ണങ്ങൾ തൻ പടികൾ കാത്തുപിറപ്പുണ്ടു-
കണ്ണാമിഴിച്ചു കഴുകിക്കളയാതിരിപ്പാൻ
എണ്ണുന്നതൊന്നതിനെനിക്കിടയാകിൽ മന്നം
വിണ്ണത്തൊഴും വിരതുനേടിവിളങ്ങുമല്ലോ.

൩൬

നാട്ടാശെയൊക്കെയൊരുമാതിരിയിട്ടുകൊട്ട-
യാട്ടാൻമിടുകനലരമ്പനെ ഞാൻ തരിമ്പും
കൂട്ടാക്കുകില്ലൊരുക്കുക്കണ്ഠയുകാട്ടിൻ
പാട്ടാളികൂസുമിരിക്കുന്നിയില്ലേ?

൩൭

പായുന്ന നാളുകളിൽ മകളൊത്തിളിച്ചു
വായുംപൊളിച്ചുവഴിതെറ്റിന കൂത്തടിപ്പാൽ
ഈയുള്ളവന്നെഴുമുയിർക്കയാററുപൊട്ടി-
ത്തേയുന്നനേരമൊരു പിൻതുണയെന്തു മന്നിൽ?

൩൮

എണ്ണങ്ങൾ മറ്റൊരുതരത്തിലുമാന്നിടാതെ
തിണ്ണം കരിങ്കുഴലിമാരൊട്ടു കൂടിയാടി
മണ്ണല്ല ചാണകവുമല്ലതുമട്ടിൽവാഴും
പൊണ്ണന്ന നിൽക്കുമുയിർപോയതുപോലെതന്നെ.

൩൯

ചുമ്മാതിരിക്കുമിവനെച്ചുവടോടെടുത്തി-
ട്ടമ്മാനമാടതതു മങ്കുകളായതിന്നായ്
അമ്മാമലയ്ക്കു മകളേ! തലകാലിൽമുട്ട-
മമ്മാതിരിക്കിയന്നൻപതു കുന്തിടുനേൻ.

൪൦

ചോരത്തിളപ്പു, ചൂണ, മെഞ്ചൊളി, ചേർ, കരുത്തു
പാരം പെരുത്ത മുതൽ നൽത്തറവാടിതെല്ലാം
വേരറുയിർച്ചെടി പറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞുവീഴും
നേരത്തൊരുത്തനൊരു പിൻതുണയാവതുണ്ടോ?

൪൧

വെള്ളത്തിലെക്കുമിളയോലുകത്തിലുള്ള
 പൊള്ളപ്പിറപ്പു മറയുന്നതുനോക്കിയാലും
 ഉള്ളത്തിലേതുമാത്രമെല്ലാടിയങ്ങൾനിന്റെ
 കള്ളക്കളിപ്പൊരുളുകണ്ടറിയുന്നതില്ല.

ര.മ

പുല്ലാരുമാളുമാരു ചാക്കിനെനീക്കിനിത്തു-
 കില്ലാരുമെത്രവിരുതാനുമാതോത്തിടാതെ
 ഇല്ലാരുമെൻകിടതനിപ്പതുത്താനുമെൻറ
 നല്ലാരുമെന്നനിനവേവനുമാന്നിടുന്നു.

ര.ന

പോത്തിൻകണക്കുചതുരേന്നൊഴി! നിന്റെപാപ-
 ക്കുത്തിൽകുറുങ്ങിടുമൊരെന്നകമെന്നുമെന്നും
 ഈത്തിനുമുത്ത പിറവിപ്പടർത്തിന്റെയോള-
 പ്പാത്തിക്കകത്തുകിടം മറിയുന്നുവല്ലോ.

ര.ര

രണ്ടാകിലുംപകിടയങ്ങനെതന്നെപന്തി-
 രണ്ടായ് കടുശ്ശിവരവീഴുമെനിക്കുവണ്ണം
 വണ്ടാർതൊഴുംകഴലി! തൊന്നൊരുപേക്കിനാവു
 കണ്ടായതുളുപടിയുളുളിൽ നിനച്ചിടുന്നു..

ര.ര

ഇന്നൻപിലെൻപിറവിനീറിലെഴുത്തുന്നൊത്തും
 മിന്നൽക്കൊടിക്കു കിടപ്പുണ്ടുമിരിപ്പതെന്നായ്
 അന്നനുകണ്ടുമതുതൊൻമലയാക്കിയെന്റെ
 മന്നത്തരത്തിൽ മടിവിടുമയങ്ങിടുന്നു.

ര.ന

ഇടില്ലിതിൻകിടയിലൊന്നിനുമെന്നെ ചാല്ല
 നേടിത്തിളങ്ങുമിനവുംവിനവന്നിടുമ്പോൾ
 ചോടിക്കൽനിന്നിളകിനുംമിഴിരണ്ടുമൊന്നു
 മുടിത്തുറപ്പതിനുമുൻപു മുടിഞ്ഞിടുന്നു.

ര.ര

എന്നമ്മ, തന്ത, യുടൽ, തോഴർ, കിടാങ്ങൾ, മേട,
 യെൻനല്ലതന്തുൽ, മുതൽ, പണ്ട, മുടപ്പിറന്നോർ
 എന്നമ്പിൽ ഞാൻ പലതുമെന്നുടെയെന്നുമു
 കുന്നൽക്കരിംകഴലി! കൂടുകൾ കാട്ടിടുന്നു.

ര.ര

വേടൻ വലയ്ക്കടിയിൽവെച്ചൊരുതീറ്റ? മുററും
കേടറതെന്നുകരുതും കിളിപോലെ മേന്മേൽ
അടുത്ത് വിത്തുകളിവറയെ ഞാനിളമാൻ
പേടയ്ക്കുനേർമിഴി! പിഴച്ചുകൊതിച്ചിടുന്നു.

൧൦൪

തീയിൽക്കിടന്നു പിടയും പൂഴുകുടിമേനി-
ക്കോയിക്കലേറി ഞെയ്യുപെടി മൂന്നിൽനിന്നും
നീയിപ്പടിപ്പു നിലകെട്ടിടുമെന്നൊട്ടി-
പ്പായിപ്പതെന്തു? പനിമാമലതൻകിടാവേ!

൧൦൫

വല്ലാതെനീർ വളയെടുണ്ടൊരുവാക്കുടിപ്പാ-
നില്ലാഴിയെങ്ങുമൊരു തുള്ളിയുമെന്നപോലെ
എല്ലാപ്പണിക്കുമിടവേണ്ടതില്ലേറ്റാമുണ്ടു
ചൊല്ലാൻ നിൻകഴൽതൊഴാൻ ഞൊടികൂടിയില്ല.

൧൦൬

തേനായിട്ടത്തെമൊഴി! തെറ്റുകൾചെയ്തുവന്നു-
പാനാചുകേറി മരുവുന്നൊരുപുള്ളിപോലെ
ഞാനാടൽപൂണ്ടു പലനാളുകളെന്റൊത്തു-
ള്ളാനാറമേറിനവയറിനകം കഴിച്ചേൻ.

൧൦൭

കത്തുന്നുതീയൊരിട്ട,മെമ്പടിവൻപൂഴുകൾ
തത്തുന്നുമൊറൊരിട്ട,മെങ്ങുമൊരേതരത്തിൽ
മെത്തുന്നുനാപ്പകൽമറക്കുഴിനാറ,മീമ-
ട്ടൊത്തുള്ളൊരാക്കുടിയിലെങ്ങനെയൊരുപാക്കും?

൧൦൮

കാട്ടിൽനടുക്കു വഴിതെറ്റി വലഞ്ഞിടുണൊ-
രാട്ടിൻകുറുക്കടിയനമ്മവയറിനുള്ളിൽ
കൂട്ടിന്നൊരുത്താരമൊഴാതെമറിഞ്ഞുവീണു
കൂട്ടിൽപ്പെടുന്നകിളിപോലെ കുഴങ്ങിപാറം.

൧൦൯

അന്നാളുകൾക്കുറുതിവന്നുവെച്ചെന്നെ
മന്നാമിതിൻനടുവിലിങ്ങനെ ചെറുതുള്ളി
ചൊന്നാൽ കണക്കുചൊരുക്കുമൊഴാത്തമട്ടി-
ലെന്നാടലന്നുമുതലിന്നുമുയന്നിടുന്നു.

൧൧൦

കൊല്ലംവിശപ്പു, കൊതിയുള്ളതുനാക്കെടുത്ത
ചൊല്ലുനതിനു ചെറുതും കഴിവില്ലിവണ്ണം
അല്ലംകിടന്നു പകലുംകരയുന്നൊന്നെ-
ത്തല്ലംതലയുതളരുപടിതളമേന്മേൽ.

൫൩

പാറംചിരങ്ങു, ചൊറി, വിൽച്ചുമ, നെഞ്ഞടപ്പു,
നീര, കരപ്പ, നിര, രാപ്പനി, നോവിവണ്ണം
ചാരത്തുവൻപിണികളെമ്പടിവന്നണഞ്ഞ
നോത്തുഞാൻ കനവിലീയൽകണക്കതീന്നു.

൫൪

കള്ളംവെടിഞ്ഞിതുകൾ വായുളവാശുപത്ര
വെള്ളം, കഴമ്പു, പൊടി, കാച്ചിയനെയിവണ്ണം
തൊള്ളയ്ക്കും പലമരുന്നുമടിച്ചിറക്കും
തള്ളയ്ക്കു ഞാനൊരു പെരും ചുമടെന്നുതോന്നി.

൫൫

ററ്റിണ്ണവെടിഞ്ഞൊരു മരുന്നിനമാവണക്കി-
ന്നെണ്ണയ്ക്കു മെൻവയറുവീപ്പയൊടൊപ്പമായി
തൊണ്ണയ്ക്കു കൈപ്പുപിരിയാത്തൊരുതോഴരായി-
ത്തിണ്ണംകഴിച്ചുപലനാളുകൾപൈതലാം ഞാൻ.

൫൬

ചേണറൊറമ്പിളിമുതൽചെറുപേൻവരയ്ക്കും
കാണുന്നതൊക്കെയിലുമുള്ളകടന്നുകൂടി
വേണുന്നതെന്തെറിയാതെകിടന്നുവിക്കി-
ക്കേണുള്ള നാൾ മുഴുവനെങ്ങനെയോകളഞ്ഞൊൻ!

൫൭

അപ്പംമലർപ്പെട്ടിട്ടുടനടിയതീൻ ചരക്കോ-
ടപ്പുതുപീലിമുതലുള്ളകളിത്തരത്തിൽ
ഒപ്പംവരാത്തകൊതിപൂണ്ടൊരുപാടുന്നാളി-
ശ്ശുപ്പൻതുലച്ചു, മലരിൻനിരശിങ്കളംപോൽ!

൫൮

വെയ്ലത്തുനിന്നുതലകാഞ്ഞുവിയപ്പുനീറിനിൽ
ശീലത്തരംമുഴുകമാറുകിടന്ന ചാടി
മേലത്രയുംപൊടിപിണ്ടുവരുന്നൊരൊൻറ
കോലത്തെനോക്കിടുകിലാരുചിരിച്ചിടത്തു?

൫൯

മേളത്തിൽവീട്ടുപടിതൊട്ടൊഴെയുതുപള്ളി
യോളം, തിരിച്ചു, മിതുമട്ടിനരണ്ടുനേരം
കോളറെറാരിക്കഴുത ബുക്കുവിഴുപ്പുഭേസം
നാളന്നുനല്ലൊരുതരത്തിനു വന്നുചേന്നു. സന

ചുട്ടുള്ളിലാന്നുപലമട്ടിനുകണ്ടകാടും
മേടുംകിടന്നു തലക്കാഞ്ഞുരുവിട്ടുതള്ളി
ഈടുറിടുന്നചിലപാസ്സുകളുംകൊടുത്തു
കുടുന്നതുള്ളിലൊടുക്കിനത്താൻ ഞെളിഞ്ഞേൻ. സര

പാരായിട്ടുന പഴുതററ ചെടിക്കുനീയാം
നാരായവേരടിയിൽ നില്പുതറിഞ്ഞിടാതേ
നോയിതൊക്കെയൊരുന്നാം തന്നിയേമുളച്ചു
പാരാതെ വാച്ചുപടിഞ്ഞാൻ പരിചോടുപാഞ്ഞേൻ. സഭ

അ നൽത്തളിർകൊടിതൊഴും പുതുമെയ്യുകിട്ടു-
മാനത്തലയ്ക്കു തിരിളംകുളർകൊങ്കുമൊട്ടും
മാനത്തൽപൂണ്ടമിഴിയും മടവാരിൽനോക്കി
ഞാനത്തരത്തിലൊരു കുറികണക്കുനിന്നേൻ. സന

പൊട്ടും പകിട്ടുകലരും പുരികത്തിനുള്ള
വെട്ടും ചെരുത്തൊളിപെറുംകുഴലിന്റെകൈട്ടും
വിട്ടും പിറട്ടുമിയലും മടവാക്കുമെണ്ട
കൊടുുന്നതിൽ കൊതികലന്നു കുഴങ്ങിവാണേൻ. സഭ

പാരിൽപെരുത്തടിയുടഞ്ഞു പടത്തിലുള്ള
നീരിൻകണക്കയിരു ചോരുവതോത്തിടാതെ
താരിൽകവിഞ്ഞുകെഴുംമിഴി! ഞാൻകഴിച്ചിൽ
പോരിന്നുവേണ്ടിയരയും തലയും മുറുക്കി. സര

അപ്പോക്കുളത്തിനകമാക്കുമൊടെത്തിയെന്ന-
പ്പപ്പോ! വളന്നുവഴിമുട്ടിൽചലഞ്ഞുവാടി
നില്ലോരുതരൻ നിലയിലായ് നിന്നുവറുനിന്നെ
യില്ലോളിളന്തളിരുടൽക്കൊടി! കണ്ണിടുന്നേൻ. സൻ

വല്ലാത്തൊരാറ്റുടനീലത്തിലകപ്പെടുന്ന
 വില്ലാളികൾക്കുടയവൻകുളവിൻകുടും
 എല്ലാംനിനച്ചടിയനുളളൊരു പേടിനിന്നോ-
 ടല്ലാതെയാദോടിയിക്കുവതെൻറയമേ! ൭൦

നേരാംപിലാവിവയുമൊന്നുവളച്ചുവേണം
 പാതാതെ കഞ്ഞിക്കുടിയേവനമെന്നുചൊല്ലി
 താരായിത്തെമിഴി! തണ്ടൊട്ടകളുമെന്നു
 പേരായിട്ടുകേടവിൽ ഞങ്ങൾകളിച്ചിടുന്നു. ൭൧

മെച്ചുവെരില്ലാവിനത്തുമുള്ളിൽനത്തെ
 വെച്ചുൻപെഴും മൊഴികൾകൊണ്ടുതച്ചുമുടി
 പച്ചച്ചിരിക്കുടയപാൽ പണിയുംപകിട്ടിൽ
 പിച്ചയ്ക്കുകാണികളെ ഞങ്ങൾമയക്കിടുന്നു. ൭൨

മേലാൽ കരേറരുതൊരിക്കലുമെന്നുവച്ചു
 കാലാവടിക്കുകഴിഞ്ഞോണ്ടിയതിങ്കൽവീഴാൻ
 പാലാഴിപോൽ ചിരിചിരിച്ചെതിരാളിതന്റെ
 ചേലാന്നമേനി ചിലനാൾപുണതന്നുഞങ്ങൾ. ൭൩

മന്നിൽപെരുത്തുതറ, നീർ,കുളർതെന്നൽമൂന്നു-
 മൊന്നിച്ചുവാച്ചുമവയൊറയിലാണ്ടുകൊട് വാൻ.
 കുന്നിച്ചിടും കൊതിയൊടിത്രയുമിന്നമട്ടു-
 മെന്നില്ല ഞങ്ങൾതലകാഞ്ഞുമുഴിഞ്ഞിടുന്നു. ൭൪

പേരാന്നിൻകണവനൊത്തവർ തങ്ങളെന്നി-
 പ്ലാരായതിൽ ഹലരുമിപ്പൊഴുരച്ചിടുന്നു.
 നോരാണിതെങ്കിലുമവക്കുകഴുത്തിലല്ല
 പാതാതെന്നത്തതിനു നാൽവിരൽതാഴെയത്രേ. ൭൫

തേവാരവും കുറികളും കുളിയും വിരിഞ്ഞ
 പൂവാടിടും മൊഴിയുമൊക്കുകിലേതുപിടും.
 രാവാട്ടെ,യല്ലപകവാട്ടെയൊരാളറിഞ്ഞു
 പോവാതിരിപ്പതെളുതെന്നിവരോത്തിടുന്നു. ൭൬

മേലാന്നമട്ടു ചെറുപൂച്ചകൾ പാൽകുടിക്കും-
 പോലാതമിച്ചതികൾ കാഞ്ഞിനില്ലയെന്നും
 മേലാക്കമില്ല പിറവിപ്പിണിയെന്നുമോതൂ
 പാലായിടഞ്ഞമൊഴി! ഞങ്ങൾത്തെളിഞ്ഞിടുന്നു. 99

തീവണ്ടിതൻ ചിറകടിച്ചുപറപ്പതെന്നും-
 പൂവൻപിലോത്തതിലമന്നിടുമീച്ചപോലെ
 ഇവണ്ണമുള്ളനിലതന്റെ മിടുക്കുകൊണ്ടു
 കൈവന്നതെന്നുക്കൂളിൽ കരുതുന്നുഞങ്ങൾ. ൧൦൦

നേരറൊരീയുലകിടത്തിനെയൊന്നുകൂടി
 നേരറതാക്കിവയറെ വലുതെന്നുചൊല്ലി
 നേരംകഴിക്കുമൊരുക്കുന്നരിതുന്നിടുന്ന
 നേരത്തുനല്ലവർ കുഴങ്ങുകതന്നെവേണം. ൧൦൧

ഇക്കാണുവോരുലകമാകടലെന്റെകപ്പൽ
 മുക്കാൻമുതിന്നു മുരശിട്ടുഴുകിടുമ്പോൾ
 തൃക്കാലിണത്തളിരുതന്നെ കനിഞ്ഞീടേണം
 ചുക്കാൻപിടിപ്പിതിനുചുറ്റിടുമല്ലയായിൽ. ൧൦൨
 മേലാക്കമെങ്കിലുമൊരൊപൊടിയോളമീയെൻ
 മേലാക്കതുംതിരുമിഴിക്കടവന്നുകോൻ
 ഇലാക്കിൽ ഞാനിനിയനിൻപുതുനീർമലർതൃ-
 കാലാക്കമാൻ കയൽനേർമിഴി! കൈതൊഴുന്നേൻ ൧൦൩

മുന്നേക്കണക്കുകമലക്കൊരു തുള്ളലില്ല
 പന്നെക്കുന്നത്തൊഴൽവന്നു പിടിച്ചുമേന്മേൽ
 നിന്നെക്കുറിച്ചുനിനാവാണുനിദാനമമ്മ
 യെന്നെത്തുണയ്ക്കുവതിനൊതിനിവേണ്ടതാവൊ? ൧൦൪

ഏററിത്തൊരിച്ചവിടമൊക്കെയുമൊന്നടന്നു
 ചുറ്റിത്തരിഞ്ഞൊടുവിൽനോവഴിവെന്നൊരുള്ളം
 തെറാൽപെട്ടൊതെയ് നിനിൻകഴവൊന്നതന്നെ
 പറിപ്പിടിച്ചുപടങ്ങെ പതുക്കെമേന്മേൽ. ൧൦൫

അത്തൽപ്പട്ടന്നൊരുകാരൊടു ഞാൻകിടന്നു
മുത്തങ്ങുകുത്തിമുടായ് മുഷിയുന്നതെല്ലാം
പുത്തൻമലക്കെത്തിരുടൽക്കൊടി! നീയറിഞ്ഞാ-
ലിത്തവ്വിലീയിടിവിനിങ്ങിനിലയല്ലോ.

൧൪

പാവംകിടന്നു പകലില്ലിരവില്ലനിന്റെ
പൂവഞ്ചിടുംകഴൽതൊഴുന്നതുകാണതില്ലേ
ഈവട്ടമൊന്നുമിവനോത്നീളുകുന്നതല്ല
നീവച്ചുകെട്ടിടുക നിന്നുടെ പിത്തലാട്ടം.

൧൫

അമ്മാമലയ്ക്കു മകളേ! കടുകോളമെന്നെ-
യുമാക്കിമട്ടുകളെടുത്തു മിരട്ടിടേണ്ട
ഇമ്മാതിരിപ്പണികളെന്നൊടു കൂടുകില്ല
പുമാതിരിക്കവിടെ നിന്നെയറിഞ്ഞുപോയ് ഞാൻ.

൧൬

തെല്ലാക്കരയ്ക്കു രികിലെത്തിരുകണ്ടുപേടി-
യില്ലാതെന്നൽപടവു ചൊവ്വിനിറക്കുവോനിൽ
ചൊല്ലാന്നിടും കടലിണങ്ങിയവന്നുവേണ്ട-
തെല്ലാകൊടുക്കുമതൊടൊത്തവൾതന്നെനീയും.

൧൭

തൂക്കാൽതൊഴാൻതുടരുകിൽ തിരളുന്നമാലിൽ
മുക്കാലുമാളുകൾ മുറയ്ക്കു മുഷിഞ്ഞുമാറ്റം
ചുക്കാണിതെന്നു ചുണച്ചുണ്ടു നീനച്ചടുത്തു
വക്കാണമിട്ടിടുകിൽ വാർമിഴി! നീയിണങ്ങും.

൧൮

താഞ്ചിടുംമിഴി! തരഞ്ഞിൻപാറ, വെള്ള-
മീരണ്ടിലൊന്നടിയിൽ വായ്ക്കതുകാണുവോളം
ചാരത്തുനിന്നടിയിക്കുഴിതന്നെന്നോക്കി
നേരംവെളുപ്പുതുവായ്ക്കു കിടന്നുവെട്ടും.

൧൯

എന്നാടൽപേരെയെളുതിൽ നിൻകനിവേറെചാച്ചു
നന്നാകുമീയടിയിനൊന്നുകിലല്ലയായിൽ
ഇന്നാലുനന്മകളോതുവതൊക്കെമേല്ലെ-
ട്ടൊന്നാത്തരക്കുളയാമിതിലേതുവേണം.

൨൦

തീയമ്പിടുംമിഴിയനെത്തിറമോടുതൊങ്ക-
ത്തായത്തിൽനിന്നുതൊഴ താരെതിർമേനിയാളേ!
നീയൻപിലൊന്നിവനെ നോക്കണമല്ലയായിൽ
ചായന്നിനക്ക ചതിവിട്ടുവെളുത്തീടേണം.

൯൧

വീണായെന്നിക്കിലവുകാത്തകിളിക്കുചേർച്ച-
യാണാട്ടൽപൂണ്ടിതിൽവരാനിടയുള്ളതെന്നാൽ
അങ്ങനെയൊത്തനിന്നിനിൻകഴൽകൂട്ടുകിള
കാണം, കണക്കുശരി, യെങ്ങനെവേണമാട്ടെ.

൯൨

ഏന്താകിലെന്തൊരടിത്താൻ പുറകോട്ടുവയ്ക്കി-
ല്ലെൻതാർതൊഴുംമിഴി! വരട്ടെവരുന്നതെല്ലാം
നിൻതാമരപ്പൊതുലക്ഷ്യം കൂപ്പുമെന്നെ-
യെന്നാണുവേണ്ടതതു നീയറിയും പതുക്കെ.

൯൩

കൊട്ടാരവാതലിനു മുട്ടുകിലെന്നുമൊന്നും
കിട്ടാതെപോവതെളുത്തു തീച്ചതെന്ന
മുട്ടാളനെജിലുമെന്നിക്കിന്നിന്നെന്നവിട്ടു
മട്ടായിട്ടത്തെമൊഴി! മാറിട്ടുവാൻതെരക്കും.

൯൪

രാവപ്പടിക്കുമതുപോൽ പകലപ്പടിക്കും
കാവൽക്കുതന്നെകരൾകാത്തുകിട്ടപ്പതില്ലേ?
പോവല്ലെടുത്തിനമവണ്ണമുറച്ചിടാതി-
ല്ലാവത്തിനെന്നു പരിവാരത്തുറക്കുകമ്മ!

൯൫

ഉൾക്കട്ടികൂട്ടമലരമ്പനെ വീഴ്ത്തിനിൽക്കും
മുക്കണ്ണനെന്നകോലകൊമ്പാനമുക്കിലാക്കി
തക്കത്തിൽവാർക്കുമിഴിക്കയറാൽതളച്ച
മയ്യണ്ണി! നിൻവിരതു മന്നിൽവിളങ്ങിടുന്ത.

൯൬

അറാക്കുമോടണിയുവോനടുത്പരിയട്ടി -
പ്പോക്കിടും പെരുമലയൊരുകണ്ണിച്ചുണ്ണി!
മാറാതെത്താൻ മുറയിടുന്നതെല്ലമുള്ളിൽ
കേറാത്തതെന്നവിട്ടമച്ചുനൊക്കാപ്പമാണോ!

൯൭

മുക്കുണ്ണനുള്ളടികൾ മുൻപുമുറയ്ക്കൂളപ്പി!-
 തെക്കത്തിൽവേണ്ടവകനേടിയതയുരാട്ടി!
 അക്കുള്ളി കുണ്ടതുരണക്കുനടക്കുമെന്നെ-
 പൊക്കത്തിലാക്കത്തു, കീഴ് കടയോമ്വേണം.

നല്ല

നീനായ? തായുലകമഞ്ചിനമൊൻപതിന്നു,-
 മീനാനൊടൊക്കുമിവനോ? വെറുമുണ്ണിയല്ലേ?
 തായാട്ടുത്താൻ തളിരുടൽക്കൊടി! യെത്രചെയ്തു
 പോയാലുമായതു പൊറുത്തുതന്നെയുണം നീ.

നൽ

തായേ! മറപ്പെരുമരത്തിൽ വിളങ്ങിനിൽക്കും
 കായേ! കനത്തകനിവിൻ കളരിത്തിടമ്പേ!
 നീയേ നിനയ്ക്കിപ്പൊരു താങ്ങലെനിക്കുമേന്മേൽ
 തായേതരം തളിരിളക്കുഴൽതാണുകുപ്പാൻ.

പറ

ഞാനേറെമുൾക്കളിരിനായെഴുതാൻതുനിഞ്ഞൊ-
 റീനേച്ചുനേന്നൊഴുവോക്കുമലക്കൊട്ടാവു
 താനേമലക്കുമകനെത്തഴുകുന്നതായും
 മാനേ, ചുമ്രോമന്മിഴി കടത്തിറുകത്തും.

പറ

കഴിഞ്ഞു.

